Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. g-rale p. t. t. nr. 76.346/938.

2 LEI

UNIVERSUL

16 PAGIN

52-1938

Redacţia şi Administraţia: Palatul „UNIVERSUL", str. Brezoianu 23—25. Telefon Centrala: 3.30.10

Nr. 52. — Anul I BUCUREŞTI. — Marţi 10 Mai 1938 ABONAMENTE: 1 an Lei 500, 6 luni Lei 270, 3 luni Lei 150

BIBLIOTECA CENTRALA

ERI, O DUMINICĂ TRISTĂ

Jugoslavia a învins România cu 1-0

Juniorii Belgradului au dispus de juniorii Capitalei cu 2-0

Un document: goalul care a pecetluit înfrângerea României

Tristă Duminică.

Echipa naţională a fost înfrântă pe teren propriu, iar „speranţele" noastre au cedat, după o luptă, în care n'au arătat nici măcar bunăvoinţă.

Ne întrebăm ce ne mai rămâne şi constatăm cu surprindere că numai tristeţea stăruie în inimile goale acum de orice nădejdi.

Unde este elanul românesc?

Acel dinamism specific echipei naţionale, încrederea în forţe, dragostea de culori, acea transfigurare care deosebia pe internaţionali de grosul jucătorilor.

Cei „11", cărora le-am încredinţat tricolorul, n'au făcut nimic spre a-l păzi de ruşinea înfrângerei. Nu s'au luptat, au cedat comod, având aerul că îşi cer scuze de prezenţa lor pe acel teren, bătut din nefericire din pământ românesc. N'au reuşit nici o clipă să îşi acorde bătaia inimei după cele câteva zeci de mii de inimi româneşti care băteau înfrigurate alături.

Au pierdut fără să lupte şi aceasta nu este o înfrângere sportivă, ci o ruşine naţională.

Ne-am exprimat toate rezervele asupra formaţiei echipei noastre naţionale, alcătuită pe criterii arbitrare, neglijând cu uşurinţă unele principii de temelie, cucerite după zarvă multă, după strălucite campanii. Am prezintat în faţa lugoslaviei o formaţie stoarsă de vlagă, sleită de entuziasm, lipsită de tot ceiace face orgoliul nostru naţional, începând cu acea renumită dârzenie românească. Maghiarii, evreii şi cei câţiva români din echipa României, nu sunt desigur singurii vinovaţi.

Răspunderile acestui eşec se resfrâng şi asupra altora.

Tricoul de internaţional, pe care îl comparam în articolul nostru de ieri cu o sacră investitură de cavaler, s'a dovedit a fi o simplă armură de mercenar.

Fie. Nu mai putem da înapoi acum.

Dar echipa noastră de juniori, tinerele „speranţe", internaţionalii de mâine şi bucuria noastră de azi, au cedat tot atât de lipsiţi de convingere, prima misiune de onoare care fusese încredinţată anilor lor fragezi.

N'au avut energie, nici avânt, nici măcar tinereţe.

Dacă tinerii învinşi ieri sunt adevăratele speranţe ale soccerului nostru de mâine, atunci federaţia îşi poate trage obloanele, iar arenele închide porţile.

Nu am mai avea nici un motiv să credem că sportul este un mănunchi de virtuţi, un isvor de viaţă proaspătă.

Orice conştiinţă de sportiv refuză însă această explicaţie, iar certificatele de educaţie socială obţinute de sport sunt o teribilă desminţire.

Putregaiul descompune însă ţesătura organismului viu şi înfloritor, care era pe vremuri sportul românesc.

Şi acum, când toată lumea cere satisfacţie, ne alăturăm şi noi cerând urgente măsuri.